

Warszawa, 29 czerwca 2016 r.

Zasady stosowania nazw zagranicznych miejscowości w aktach stanu cywilnego¹

Zgodnie z *ustawą z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego* (Dz.U. z 2014 r., poz. 1741 z późn. zm.) „nazwę miejscowości położonej poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej zamieszcza się w pisowni ustalonej przez Komisję Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej” (sformułowanie to zamieszczone jest w art. 30, 99, 104 i 109).

W ustawie mowa jest jedynie ogólnie o ustalonej przez Komisję pisowni nazwy miejscowości położonej poza granicami Polski, nie sprecyzowano zaś, czy ma to być polska forma nazwy (np. *Paryż*), czy oryginalna (np. *Paris*).

Biorąc pod uwagę powyższy zapis ustawy, Komisja Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej ustala następujące wytyczne dla pisowni nazw zagranicznych miejscowości w aktach stanu cywilnego:

1. Jeżeli dla danej miejscowości istnieje polska nazwa (tzw. egzonim standaryzowany), to należy podawać wyłącznie tę polską nazwę, np.: *Antwerpia, Ateny, Bagdad, Baku, Bangkok, Brześć, Dyneburg, Erywań, Haga, Hawana, Kair, Kajenna, Kopenhaga, Kurytyba, Londyn, Lwów, Madryt, Moskwa, Nicea, Nowy Jork, Pekin, Praga, Tanger, Tokio, Wiedeń, Wilno, Zagrzeb*. **Uwaga: na uzasadniony wniosek osoby**, której dotyczy dany akt stanu cywilnego, można zrezygnować z podawania polskiej nazwy miejscowości, w zamian podając nazwę oryginalną; w takich przypadkach stosuje się odpowiednio zasady zapisu nazwy omówione w pkt. 2 i 3.

Zalecane przez Komisję Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej polskie nazwy miejscowości wymienione są w publikacji „Urzędowy wykaz polskich nazw geograficznych świata” (dostępnej na stronie internetowej Komisji pod adresem <http://ksng.gugik.gov.pl/wpngs.php>; na stronie tej znajduje się także bieżąco aktualizowany wykaz zmian polskich nazw zawartych w tej publikacji). Należy stosować wyłącznie te polskie nazwy, które są wymienione w tej publikacji, a niewymienienie w „Urzędowym wykazie...” danej nazwy jest jednoznaczne ze stwierdzeniem, że Komisja jej nie zaleca, nawet jeżeli jest spotykana w niektórych publikacjach.

2. Jeżeli dla danej miejscowości nie istnieje polska nazwa, to należy podać wyłącznie nazwę oryginalną, z uwzględnieniem wszelkich występujących w niej znaków diakrytycznych, np.: *Amsterdam, Buenos Aires, Canberra, Düsseldorf, Hradec Králové, Jēkabpils, Malmö, Ottawa, Podgorica, Reykjavík, Şaki, Timișoara, Tromsø, Umeå, Valletta, Varaždin*.

3. Jeżeli nazwa danej miejscowości, dla której nie istnieje polska nazwa, zapisana jest oryginalnie pismem niełacińskim, należy podać odpowiadający jej zapis literami alfabetu łacińskiego (zapis w transliteracji). Konwersji na zapis literami alfabetu łacińskiego należy dokonać albo zgodnie z zasadami transliteracji przyjętymi dla danego języka przez Komisję Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej (przyjęte

¹ Wersja druga zasad, zmieniona. Poprzednia wersja zasad została przyjęta przez Komisję Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 2 grudnia 2015 r.

zasady transliteracji dostępne są na stronie internetowej Komisji pod adresem <http://ksng.gugik.gov.pl/latynizacja.php>), albo zgodnie z zasadami transliteracji przyjętymi w państwie, w którym znajduje się dana miejscowość, ewentualnie zgodnie z zapisem zastosowanym w dokumentach przedłożonych w urzędzie przez osobę występującą z danym wnioskiem, np.: *Aktau, Alchevsk, An-Nāṣiriyyah, Burgas, Chiang Mai, Dar'ā, Ierápetra, Kitakyūshū, Kūrğontepa, Mek'elē, Miṣrātah, Mörön, Nawādhībū, Pakxé, Petaḥ Tikva, Pokharā, Rājsāhī, Siēm Réab, Sittwe, Skopje, Tbilisi, Vanadzor, Xi'an, Zāhedān.*

4. W bardziej skomplikowanych przypadkach zalecany jest kontakt z Komisją Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej.